

عنوان مقاله:

ارتباط سلامت روان و سبک های فرزندپروری با رضایت زناشویی و مقایسه آن بین طلاب غیر ایرانی و غیر ایرانی

محل انتشار:

نشریه پژوهش در علوم رفتاری و تربیتی با رویکرد اسلامی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

نجیب الله نوری

رضا ناصری فرد

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین سبک های فرزندپروری و رضایت زناشویی و سلامت روان است. برای دستیابی به این هدف تعداد ۲۲۴ نفر از طلاب ایرانی (۱۱۲) و افغانستانی (۱۱۲) به صورت نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به پرسشنامه های سبک های فرزندپروری ادراک شده (بامریند)، پرسشنامه رضایت زناشویی اینریچ (نسخه ۳۵ سوالی) و سلامت روان (GHQ) پاسخ دادند. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد. یافته ها نشان می دهد که بین نشانه های عدم سلامت روان و رضایت زناشویی رابطه معنادار منفی در سطح ۳۹٪ وجود دارد و بین سبک های مقتدرانه و مستبدانه با نشانه های اختلال روانی رابطه منفی و بین سبک سهل گیرانه با نشانه های بیماری روانی رابطه مثبت وجود دارد. همچنین یافته ها نشان می دهد که بین سبک های فرزندپروری با رضایت زناشویی رابطه معناداری در سطح ۱۶۷٪ وجود دارد، سبک مقتدرانه با مولفه های رضایت زناشویی رابطه مثبت و معنادار دارد. اما سبک های سهل گیرانه و مستبدانه رابطه معناداری با رضایت زناشویی ندارند. همچنین نتایج رگرسیون چند متغیری نشان داد که سلامت روان، سبک مقتدرانه و نشانگان افسردگی سه متغیری است که می توانند ۱۹٪ از واریانس رضایت زناشویی را پیش بینی نمایند. مقایسه رضایت زناشویی بین طلاب افغانستانی و ایرانی نشان داد که هیچ تفاوت معناداری از لحاظ رضایت زناشویی بین این دو گروه وجود ندارد. یافته های پژوهش حاضر اینگونه تبیین شد که نبود سلامت روان میزان رضایت زناشویی را کاهش می دهد زیرا شناخت ها، گرایش ها و رفتارهای فرد دچار مشکل، میزان رضایت او را تحت تاثیر قرار می دهد. همچنین سبک های نامناسب تربیتی باعث نازپروردگی می شود که در نتیجه آن فرد نمی تواند وظایف زناشویی خود را انجام دهد و در نتیجه میزان رضایت زناشویی آنها کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

سلامت روان، رضایت زناشویی، سبک های فرزندپروری، طلاب افغانستانی، طلاب ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1464700>

